

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 61:

Forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber og lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. (Forenkling og fremtidstilpasning).

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 28/10 92. Første behandling 13/11 92. Betænkning 10/12 92).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 21 og 22 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. og lov om visse kreditinstitutter.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 28/10 92. første behandling 13/11 92. Betænkning 11/12 92).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

22) Anden behandling af lovforslag nr. L 63:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed og lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 28/10 92. Første behandling 13/11 92. Betænkning 11/12 92).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes over-

gang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Det fremgår jo af betænkningerne, hvordan Fremskridtspartiet stiller sig til de forskellige ændringsforslag, og det skal jeg ikke bruge megen tid på.

Der er imidlertid et ændringsforslag, som jeg gerne vil bruge en smule tid på. Det er ændringsforslag nr. 3 til L 62 – der findes et tilsvarende ændringsforslag til L 63. Det handler om, at man skal implementere et EF-direktiv om tavshed i finansielle virksomheder.

Det har nu vist sig – og det fremgår af betænkningen – at den måde, man implementerer tavshedsbestemmelserne på, går ud over de krav, der stilles i det nævnte EF-direktiv. Det fremgår nemlig af ministerens eget svar på udvalgets spørgsmål 4, som er optrykt som bilag til betænkningen på side 7, at der findes en Rådserklæring til artikel 16, som klart siger, at direktivet ikke berører de nationale parlamentsudvalgs ret til at stille spørgsmål. Men det er netop det, der sker, med den måde, man implementerer direktivet på. Man fratager simpelt hen Folketingets udvalg mulighed for at få oplyst noget som helst om hele den finansielle sektor.

Når man tænker på, hvor store problemer, hvor store skandaler der har været netop i denne sektor, så er det ret fantastisk, at dette parlaments medlemmer ikke har mulighed for at få nogen som helst oplysninger om, hvad der foregår. Det er uacceptabelt, at man vedtager at have et rullegardin, som man simpelt hen som minister trækker ned foran sig, hver eneste gang der bliver stillet et spørgsmål, og det uanset hvilket spørgsmål der bliver stillet. Det er uacceptabelt, og man skulle ikke tro, at et parlament i fuldt alvor ville fratage sig selv muligheden for at få at vide, hvad ministrene går og foretager sig, muligheden for at kontrollere den lovgivning, som dette parlament har vedtaget.

Men det er efterhånden gået op for mig, hvad det her drejer sig om. Jeg har forstået, at mange herinde har den opfattelse, at man ikke skal lovgive om enkeltsager. Men med den måde, man implementerer direktivet på, lovgiver

[Kirsten Jacobsen]

man om enkeltmedlemmer af Tinget. Jeg kan godt forstå, det er irriterende for både boligministeren og industriministeren at have et folketingsmedlem, som synes, at man skal vide, hvad der foregår. Jeg kan også godt forstå, det er endnu mere irriterende, når det viser sig, at det folketingsmedlems undersøgelser og opklaringsvirksomhed er af en størrelsesorden, som ministre ikke rigtig kan lide. Men det er nu engang den lod, ministre har, når de vælger at blive ministre. Men jeg kan da blive stolt af om 50 år, at man har implementeret et EF-direktiv på en sådan måde, at man har en lex Kirsten Jacobsen.

Men man skal bare huske på, at det går ikke kun ud over Kirsten Jacobsen, det går ud over samtlige 178 andre medlemmer af Folketinget, når det drejer sig om oplysninger om finansielle virksomheder. Det vil blive kedeligt for Folketingets medlemmer, næste gang vi får en finansskandale af rang – og det kan medlemmerne være nogenlunde sikre på at man gør på et eller andet tidspunkt, sådan som de mennesker gebærder sig – at man så er nødt til at sige til pressen: Der er et eneste medlem her i Folketinget, som har overbevist Fremskridtspartiets og SF's folketingsgrupper om, at sådan skal man ikke gøre, og som kan sige, at det var ikke med vores gode vilje, det skete. Men det var med resten af Folketingets samtykke.

Selv Socialdemokratiet indtager den holdning, at det er o.k. Det må vi andre så tage til efterretning, og så kan vi stille os det spørgsmål: Hvad er det egentlig, der foregår, og som er så skrækkeligt, at det ikke tåler dagens lys? Så de påstande, som har været rejst både af medlemmer af Tinget og i pressen om, hvad der foregår i de finansielle virksomheder, om, hvordan de politiske partier både i regeringen og oppositionen sidder og dækker over direkte ulovligheder, kan vi jo så komme med med meget større ret, end vi har kunnet hidtil.

Jeg synes virkelig, det er en skandale, at man simpelt hen fratager parlamentet i Danmark muligheden for at få oplyst, hvad der foregår i den finansielle sektor, særlig fordi man har solgt det til Folketinget som et krav fra EF. Nu er det så endelig efter et års undersøgelser og opklaringsvirksomhed lykkedes at få slået fast, at det handler det ikke om. Det handler om, at man ikke kan fordrage, at man har et medlem af Folketinget, som kan lide at vide, hvad det

er, der foregår, og som stiller ubehagelige spørgsmål om ubehagelige emner til de berørte ministre. Det er det, det handler om, og det er det, Folketinget nu, hvis man ikke stemmer for Fremskridtspartiets og SF's ændringsforslag, simpelt hen cementerer. Det skal man så bare vide, og næste gang der sker et eller andet, kan vi andre tage rullegardinet op og sige: Helle for os!

Vi ville gerne have haft, at Folketinget skulle kunne få oplysninger, men de, der formentlig står i problemerne til halsen selv, har forhindret, at de nogen sinde kan komme frem.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Jeg kan bekræfte, at vi betragter dette som en lex Kirsten Jacobsen, og vi har trukket rullegardinet ned, fordi vi er bange for, at hvis de sager kommer frem, vil fru Kirsten Jacobsens oplysninger gå ud til pressen og hænge enkeltpersoner ud mere end institutioner.

Men vi er også helt opmærksom på, at et sådant rullegardin kan misbruges af en minister, sådan at Folketinget ikke får de oplysninger, Folketinget ifølge sagens natur har krav på, og skulle det ske, så må vi til sin tid trække rullegardinet op og lave en ny lov, der får navnet lex den pågældende minister.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er glad for, at der i hvert fald var nogen, der turde sige ærligt, hvad dette handlede om. Det kvitterer jeg for.

Nu plejer hr. Erling Olsen ikke at være så bange og da slet ikke for den person, som er årsag til det her, nemlig undertegnede. Den frygt, som hr. Erling Olsen udtrykte for, at oplysninger skulle kunne videregives til pressen, hvis de var afgivet til udvalget i fortrolighed, er ikke berettiget. Nu har vi jo levet i en tid, hvor det var muligt at få oplysninger, og når det drejer sig om forsikringsområdet, lever vi endnu i denne tid, og på intet tidspunkt er der nogen af de oplysninger, som jeg på den måde er kommet i besiddelse af, der er tilgået pressen. Det tror jeg selv hr. Erling Olsen vil bekræfte. Så der er ikke grund til frygt for, at det, som ikke er sket i fortiden, skulle ske i fremtiden, og at pressen skulle kunne få indsigt i de her ting.

[Kirsten Jacobsen]

Når hr. Erling Olsen så ivrigt deltager i det her, så kan jeg meget godt forstå det. Hr. Erling Olsen mener måske mere end nogen anden, at visse oplysninger ikke skal tilgå dette parlaments medlemmer, men det er hr. Erling Olsens problem, det er ikke parlamentets problem. Jeg synes, at når oplysninger af fortrolig karakter er blevet respekteret som fortrolige papirer, så er der ingen som helst grund til at vedtage en særlig lov gældende for et bestemt medlem af Folketinget og oven i købet indrømme det.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Nu synes jeg endelig, at fru Kirsten Jacobsen skulle have lov til at have sit eget navn på dette lovforslag, men hvis jeg skulle føje nogle navne til, så har vi jo haft eksempler på det før. Det var 3 medlemmer, tror jeg, af partiet VS, der lækkede nogle oplysninger, der var givet fortroligt til et folketingsudvalg.

Jeg mener, at vi foreløbig må holde rullegardinet nede, men hvis en minister ikke giver de oplysninger, som Folketinget rettelig har krav på, kan vi genvurdere situationen.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg synes, hr. Erling Olsens forklaring er meget, meget tynd. Det forekommer dog stadig væk, at Folketinget får fortrolige oplysninger. Det er sket i ét tilfælde, at 3 folketingsmedlemmer af VS offentliggjorde sådanne fortrolige oplysninger, og de blev stillet for retten og dømt, som hr. Erling Olsen ved, men det blev ikke brugt som generel anledning til aldrig nogen sinde at forsyne Folketinget med fortrolige oplysninger, selvfølgelig ikke.

Jeg kan sige, at vi støtter fru Kirsten Jacobsen i denne sag. Vi er, som enhver ved, uenige om mange ting, men fru Kirsten Jacobsens indsats for at bide nogle høje herrer i haserne synes vi er beundringsværdig.

Vi kender ikke eksempler på, at oplysninger har været misbrugt, så vi stemmer for det forslag, som Fremskridtspartiet har stillet, og jeg forstår egentlig ikke helt, hvorfor Socialdemokratiet ikke gør det samme.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal anmode om at få L 61 tilbage til udvalget mellem anden- og tredjebehandlingen og så i øvrigt redegøre for Det Radikale Venstres afstemning på et enkelt af punkterne, hvor vi i betænkningen har sagt, at vi vil redegøre her ved andenbehandlingen. Og vi vil her under andenbehandlingen stemme imod S' og SF's forslag om at forhindre – det er i hvert fald det, der står – omdannelse af andelselskaber til aktieselskaber. Jeg føler mig ikke overbevist om argumentationen. Jeg har prøvet at finde frem til, om det er en generel opfattelse hos S og SF, at man foretrækker andelselskaber frem for aktieselskaber, og har ikke kunnet få andet svar end det, der står i betænkningen.

Jeg føler, at industriministerens forslag – men det er så det, jeg gerne vil have en fornyet drøftelse af mellem anden- og tredjebehandlingen – i det mindste betyder, at der er visse formelle krav, der skal overholdes, krav, som man vel ikke med 100 pct.s sikkerhed kan sige eksisterer i dag. Det er baggrunden for, at vi ønsker det tilbage mellem anden- og tredjebehandlingen, men nu ved andenbehandlingen stemmer vi imod S' og SF's forslag.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil tage fat i et andet hjørne af dette lovkompleks, nemlig at der nu bliver indført offentlige repræsentanter også i forsikringselskabernes bestyrelser. Det synes jeg er godt.

Men så har vi brug for en diskussion om, dels hvordan de skal bruges, dels hvordan de skal udpeges. Til det formål har jeg bedt industriministeren komme med en liste over partitilhørsforhold for de hidtil udnævnte repræsentanter, for der er en klar mistanke om, at ministeren udnævner mennesker fra sit eget bagland og ikke bredt. Ministeren har ikke imødekommet dette med henvisning til, at der er enkelte, hvis partitilhørsforhold hun ikke kender. Men så må vi gå igennem det ud fra eget personkendskab.

Hvis vi nøjes med at kigge på nuværende og tidligere medlemmer af Folketinget, har jeg noteret mig, at der er 4 konservative, 2 radikale og 1 CD'er, og der er en tidligere Venstreborgmester. Blandt Socialdemokraterne kunne jeg finde et tidligere folketingsmedlem, der har fået et medlemskab i en bestyrelse for en andelskasse. Det er alt, hvad jeg har kunnet finde af

[Rahbæk Møller]

prominente Socialdemokrater. Jeg har ikke kunnet finde nogen SF'ere.

Det tyder klart på, at ministeren foretrækker personlige venner fra, skal vi sige højre del af salen. Det synes jeg er ubehageligt. Jeg vil gerne sige personligt, at jeg tror egentlig, at folk fra venstre side af salen i al almindelighed vil være bedre til at stille de nødvendige pinlige spørgsmål til bankdirektører. Lad det nu være, det er ministeren sikkert uenig i.

Men det mindste, man kunne forlange af en minister, var, at hun var almindeligt fair og simpelt hen sørgede for, at de, hun skulle vælge ind, repræsenterede bredt og ikke blot var hendes personlige vennekreds. Derfor synes jeg, vi under udvalgsarbejdet nu skal tage den sag op og prøve at finde en anden ordning. Det kunne være, at Erhvervsudvalget kunne finde på noget andet, hvis ikke ministeren har vist sig moden til at foreslå en bredere udpegning.

Så vil jeg i øvrigt glæde mig over, at vi nu får oplyst bestyrelses- og direktionsmedlemmers ledelsesposter på en noget mere hensigtsmæssig og gennemskelig måde end foreslået af ministeren.

Jeg er ked af, at fru Lone Dybkjær meddelte, at hun ikke kunne stemme for vores ændringsforslag om, at det ikke skal være så let at omdanne andelsselskaber til aktieselskaber. Vi mener stadig væk, at andelsselskaber er noget, der ikke bør omdannes. Andelsbevægelsen er en af de ting, vi har arvet fra vores forfædre, og som det er værd at hæge om. Det skal ikke være alt for let at lægge andelsselskaber om til aktieselskaber.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Vedrørende de offentlige repræsentanter er sagen den, at langt hovedparten af de offentlige repræsentanter indstilles af kommunalbestyrelserne. Det er ikke industriministeren, der udpeger dem. Industriministeren udpeger blandt 3 indstillet af kommunalbestyrelserne. Det er langt hovedparten af de indstillede, der har været over kommunalbestyrelsernes borde, så jeg har ikke ret mange muligheder for som minister at udpege venner, som det blev sagt så pænt heroppefra.

Jeg vil gerne kvittere positivt for fru Lone Dybkjærs tilkendegivelser om omdannelsen af andelsselskaber til aktieselskaber, og jeg skal selvfølgelig bistå med den oplysning, der er

nødvendig her mellem anden- og tredjebehandlingen.

Til sidst spørgsmålet om tavshedsbestemmelserne. Det er jo således med direktiver, at ligesom vi somme tider skal tilbage i betænkninger og i bemærkninger til lovforslag i det danske Folketing for at få fortolket dem, er det også tilfældet, når der er tale om direktiver. Derfor vil jeg meget gerne henvise til mit svar på spørgsmål 4 i udvalget, hvor jeg vil tillade mig at citere:

»Hvis man læser artikel 16 isoleret uden at medtage Rådserklæringen, er der i undtagelserne til den absolutte tavshedspligt ikke medtaget, at oplysninger også kan videregives til nationale parlamentsudvalg. Artikel 16 indeholder således ingen udtrykkelig undtagelsesbestemmelse om de nationale parlamenters adgang til at få oplysninger omfattet af tavshedspligten. Det er således kun i kraft af erklæringen i Rådets mødeprotokol, der siger, at Kommissionen og Rådet erklærer, at direktivet ikke berører de nationale parlamentsudvalgs ret til at stille forespørgsler i medlemsstaterne for at indhente oplysninger i henhold til forfatningen om forhold omfattet af tavshedspligten. Denne erklæring kom ind på dansk foranledning.«

Da den kom ind på dansk foranledning, var der helt bestemt kun tænkt på grundlovsnedsatte udvalg, herunder f.eks. kommissionsdomstole. Så der er altså ikke tale om, at vi laver en lex Kirsten Jacobsen eller noget som helst andet. Vi henholder os simpelt hen til den forhandling, der har været, og som jeg har illustreret i mit svar på spørgsmål 4. Jeg er godt klar over, at fru Kirsten Jacobsen mener, at sagen rummer noget andet, men det vil jeg altså på det bestemteste afvise og derefter blot henvise til mit svar.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Når ministeren siger, at de fleste indstillinger og de fleste udpegninger foretages efter indstilling fra kommunerne, er det selvfølgelig rigtigt. Men det drejer sig om det største antal, nemlig alle de små lokale banker og sparekasser. Når det drejer sig om de større landsdækkende institutioner, er det altså ministeren selv, der udpeger.

[Rahbæk Møller]

Jeg vil lige føje til, at jeg kender et tilfælde, hvor initiativtagerne gav ministeren valget mellem en socialdemokrat og en SF'er. Ministeren valgte en tredje. Når ministeren ikke over for udvalget har villet oplyse partitilhørsforholdet hos dem, som hun selv udnævnte, er jeg meget sikker på, at ministeren udmærket godt kender det, men ikke har ønsket at oplyse det, fordi det var pinligt.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu er vi jo så heldige, at der er flere svar optrykt som bilag til den nævnte betænkning vedrørende spørgsmålet om tavshed. Der er også optrykt svar på spørgsmål 2, hvor der bliver spurgt, om man kunne have implementeret samordningsdirektivet på en anden måde. Der siger industriministeren ganske klart: Ja, det kunne man godt.

Hvis man havde indført det som en særlig lov om tavshed, ville Folketingets medlemmer ikke have været afskåret fra at få oplysninger. Så ville der ikke have været noget til hinder for, at en minister videregav fortrolige oplysninger.

Grunden til, at man får en lex Kirsten Jacobsen, er det, ministeren skriver i svaret på spørgsmål 23 optrykt i bilaget til betænkningen over lovforslag nr. L 62:

»Jeg fandt imidlertid, at det var mest hensigtsmæssigt at gennemføre bestemmelserne i realkreditloven, hvor der allerede var tavshedspligtsbestemmelser, der alligevel skulle ændres.«

Netop ved at man laver tavshedsbestemmelserne i særlovgivningen, bliver det en lex Kirsten Jacobsen.

Havde vi implementeret samordningsdirektivet som almindelige tavshedsforskrifter, ville særloven ikke have givet anledning til, at der var noget til hinder for, at dette parlaments medlemmer i fortrolighed fik de oplysninger, som var nødvendige for deres arbejde. Så derfor bliver det en lex Kirsten Jacobsen, uanset om ministeren bruger den ene eller den anden begrundelse, og ministeren har sagt det så klart, som det overhovedet kan siges på dansk, og det står skrevet som optryk til dette bilag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber og lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. (Forenkling og fremtidstilpasning). (Lovforslag nr. L 61).

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 62 stemte for, 62 imod.

Ændringsforslag nr. 2-5
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 og 7
forkastedes uden afstemning.

§ 1 med de foretagne ændringer, § 2, ændringsforslag nr. 8, § 3, således ændret, og §§ 4 og 5
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. og lov om visse kreditinstitutter. (Lovforslag nr. L 62).

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 16 stemte for, 110 imod.

Ændringsforslag nr. 4, § 1 med de foretagne ændringer, § 2, ændringsforslag nr. 5 om indsættelse af en ny paragraf efter § 2, §§ 3 og 4 og ændringsforslag nr. 1 til titlen
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed og lov om tilsyn med firmapensionskasser. (Lovforslag nr. L 63).

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 16 stemte for, 110 imod.

§ 1 med den foretagne ændring og §§ 2 og 3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Anden behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om eksportkredit. (Rentetilskud i forbindelse med dansk infrastruktur eksport til de baltiske lande).

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 28/10 92. Første behandling 13/11 92. Betænkning 10/12 92).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Eva Fatum (S):**

Ved førstebehandlingen af dette lovforslag sagde Socialdemokratiet, at vi var positive

over for princippet om at yde bistand til finansiering af store leverancer til infrastrukturprojekter. Men vi sagde også, at det var vigtigt, at man dækkede de andre Østersølandes behov for hjælp.

Vi påpegede endvidere, at ved at fokusere på hjælp til de baltiske lande ville vi tilsidesætte beretning nr. 7 afgivet af Udvalget vedrørende Dansk Sikkerhedspolitik den 17. december 1991. I beretning nr. 7 har et flertal af Folketingets partier netop lagt vægt på støtte til en gennemførelse af projekter i Østersøregionen og ikke kun i de baltiske lande.

I beretningen står der bl.a., at flertallet af aftalepartnere forudsætter, at en eventuel omfordeling skal ske efter aftale med partierne bag beretningen. Derfor glæder vi os i Socialdemokratiet over industriministerens to ændringsforslag, hvor det ser ud, som om industriministeren også har indset nødvendigheden af dette.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af lov om garanti til vindmøllebranchens garantiselskab.

Af energiministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 7/10 92. Første behandling 29/10 92. Betænkning 9/12 92).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.